

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Conversione Coniugatorum. Titulus XXXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

Episcopus contra generale Concilium dispensare nō potest, c. cum dilecti, extr. de elect.

Professio facta ante 14. annū nō obligat: post 14. verò, si fiat per susceptionem habitus, professorem etiam nō obligat, nisi detur perseverantia tridui, c. ad nostram, extr. eod.

DE CONVERSIONE CONIUGATORUM.

Titulus XXXII.

Continuatio.

ETiam coniugati conuersi, si ante confirmationem matrimonij, vel perfecto matrimonio utraq; coniugum volente monasticam vitam eligant, & professionem faciant, regulari obedientiæ obstringuntur.

Quis dicitur Coniugatus?

Coniugatus dicitur, qui sponsalia de presenti cum aliqua contraxit: siue matrimonium coniunctione perficiatur, siue non. Quamvis nuptias non concubitus, sed consensus faciat. *de sponsal.*

Quid est conuersio Coniugatorum?

Conuersio coniugatorum hic dicitur, cum coniugum, post contractum, vel consummatum matrimonium, se ab alterius conuersatione seiungit, & professione facta, ad monasticam vitam conuertit.

Quotuplex coniugatorum Conuersio?

Duplex. Vna, quæ ante perfectionem matrimo-

nij contingit, sponsalibus tamen de præfenti cōtractis, post consensum enim legitimum de præfenti, licitum est alteri coniugū, altero etiā repugnāte monasterium eligere, dummodò carnis cōmixtio non interuenerit: quo casu remanens, non prohibetur ad secūda transire vota, c. verūm, ex. eod. Altera, quæ fit post confirmatum & cōsummatum matrimonium: quæ non conceditur, nisi vterq; coniugum concordet monasterio se dicarint: vel alter coniugum nulla conuersationis male suspitione, vel infamia notatus, continentiam vltro promiserit, c. coniugatus, & c. ex parte, ext. eod.

Quæ causa Efficiens?

Volūtas vnus cōiugis cōuerfi, nuptijs nondū cōsummatas: vel volūtas vtriusq; si cōsummatū sit matrimoniū, c. verūm, & c. cōiugatus, ext. eo.

Quod Obiectum?

Vita regularis, cui se conuersus addicere præsumpsit, c. sanè, extr. eod.

Quæ Forma?

Quòd ante perfectionē & confirmationē matrimonij volens conuerti, statim religionē ingrediatur, & professionē faciat, vel si differat, & nihilominus consociationem conjugalem fugit, iudex certum terminum, intra quē, vel religionem ingrediatur, vel in coniugio constās sit, subreceptione idoneæ cautionis, præfigat, c. ex publico, & c. ex parte, ext. eod. Verūm, post consummatum matrimonium, vel vterq; coniugū trāseat, vel alter coniugum trāfitionem volens per-

710 ANALYS. IVRIS PONTIFICII
mittat: qui tamen de conuersatione mala non sit
spectus continentiam se seruaturum promittere de-
bet, alioquin conuersio illa non approbatur: cum
matrimonia legitimè contracta, & confirmata,
hac religionis causa dirimi non debeant.

Quis Finis & Effectus?

Primus est. Quòd si conuersio ante perfectio-
nem matrimonij fiat, obligatio ex còtracto legi-
timo matrimonio tollatur: ita ut sponsa, quæ ut
constitutæ obligationis, antè non potuerit re-
lire, & cum alio contrahere, nunc possit, c. veru,
extr. eod.

Secundò. Quòd còiugatus subijciatur regulæ
obseruatiæ, professione facta, nec mortua vxore
inde recedere possit, d. c. consuluit. Si tamen no-
nasterium nõdum intrauerit, professionè tantum
vxore consentiente fecerit: Si mortua vxore
alia contrahat, non valebit matrimoniũ, sed re-
ligionem intrare compellitur, c. ex parte, extra.

Tertiò. Si conuersio, vel professio legitimè
fiat: ut si vir cum còsensu vxoris professus sit,
vxore verò suspecta, nec continentiam vouerit,
vel, si, altero coniugum ignorãte, professio sit,
conceditur professi repetitio, & restitutio, c. si
cũ sis, ext. eo. Aliàs vxori maritum repetere non
permittitur: et si post ingressum continere non
possit, c. veniens, extr. eod. & c. dudum, eo. Repet-
itus autem vxore mortua ad monasterium re-
dire non cogitur, c. placet, eo. Licet postea illi con-
trahendi denuò matrimonij facultas interdici-
tur, c. quidam intrauit, extr. eod.

Quartò. Quòd, etiamsi còiugatus ad ingres-
sum monasteriũ dolo, vel ex causa falsa inducatur,

fit: tamen libera egrediendi facultas non detur,
c. veniens, & c. dudum, ext. eod. & c. ex parte, eo.
Quia dolus in spiritualibus nō ita, sicuti in con-
tractib⁹, rescindit actum, c. pen. ext. quod metus
causa, & c. cū dilecti, extr. de contrah. emp. &
vend.

AXIOMATA ET SENTENTIAE.

Si coniuges continentiam promittēdo, se invicem ab-
soluerunt, & vterq; vel alter eorum, religionem profi-
teatur, alter alterum repetere non potest, c. dudū, ex. eo.

Per religionis professionem, non per propositum ca-
stitatis seruanda, dissoluuntur sponsalia de presenti, c. ex
parte, extr. eod.

Maritus religionem intrare non potest, nisi etiam
vxor ingrediatur: vel nisi suspecta non sit, & continen-
tiam promittat, c. cū sis, & c. coniugatus, ext. eod.

Qui, invita vxore, professione facta, postea ad peti-
tionem eidem restituitur, non tenetur defuncta vxore,
denuo monasterium intrare, c. quidam, eod.

Ante perfectionem matrimonij potest alter coniu-
gum, altero invito, & etiam repugnante, religionem in-
gredi: quo tamen casu remanens, ad secunda vota con-
uolare poterit, c. verū, eod.

Maritus ingrediens religionem, etiam cum consen-
su vxoris, si vxor libidinosa omnibus de se malam su-
spicionem faciat, nec continentiam promittat, Episco-
pali auctoritate, maritus ad consortium coniugale com-
pellitur, c. 1. eod.

Vxorē habēs in Episcopum promoueri nō potest, nisi

1y 4

vxor

vxor religionem profiteatur, c. sanè, extr. eod.

Parium, si eadem subsit ratio, eadem est iuris dispositio, sumpto argumento à rationis paritate & similitudine, c. constitutionem, de regula. & transeun. adrelig. in 6.

DE CONVERSIONE Infidelium.

Titulus XXXIII.

Continuatio.

Contingit quandoq; vt sicuti fideles ad religionem, ita infideles ad fidem conuertantur.

Quis dicitur Infidelis?

Infidelis dicitur, qui à fide Catholica dissentit. Quicquid enim à fide Christiana discrepat, infidelitatis appellatiõe cõtinetur, & fidei Christianæ contrarium est, arg. 9. 11. 19. & 30. dist. perus.

Quæ causa Efficiens?

Deus ipse, qui hominem infidelem, ad conuertendum diuinitus impellit, & propria conuertentis voluntas.

Quod Obiectum?

Fides Christiana, per meritum Christi, hominem conuertentem saluans.

Quæ Forma?

Vt per regenerationē sacri Baptismi, & fidei Christi, nõ coacta, sed libera volūate conuertentis, &